PID UOHSX00N2JIY
Č. j. ÚOHS-23754/2026/163
Sp. zn. ÚOHS-R0085/2026/VZ
Datum, místo 3. 7. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 26. 5. 2026 obviněným

- Dopravní společnost Zlín-Otrokovice, s.r.o., IČO 60730153, se sídlem Podvesná XVII/3833, 760 01 Zlín, ve správním řízení zastoupeným na základě zmocnění k zastupování ze dne 18. 3. 2026 společností EuroPace s.r.o., IČO 28314638, se sídlem Měřičkova 1373/31, Řečkovice, 621 00 Brno,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-16615/2026/500 ze dne 7. 5. 2026 vydanému ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0183/2026/VZ vedeném ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) citovaného zákona jmenovaným obviněným při uzavření Dohody o narovnání ze dne 30. 7. 2025 na dodávku 3 kusů autobusů, a to bez provedení zadávacího řízení

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) a § 152 odst. 5 téhož zákona, ve spojení s § 257 písm. f) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění a ve spojení s § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, rozhodl takto

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0183/2026/VZ, č. j. ÚOHS-16615/2026/500 ze dne 7. 5. 2026

r u š í m

a správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0183/2026/VZ ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, který měl spočívat v tom, že obviněný – Dopravní společnost Zlín-Otrokovice, s.r.o. – nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 citovaného zákona ve spojení s § 151 odst. 4 citovaného zákona, když s vybraným dodavatelem – SOR Libchavy spol. s r.o., IČO 15030865, se sídlem Dolní Libchavy 48, 561 16 Libchavy – uzavřel dne 30. 7. 2025 Dohodu o narovnání, jejímž předmětem je mj. úplatné pořízení a dodání 3 kusů autobusů v celkové hodnotě 19,5 mil. Kč bez DPH, a to bez provedení zadávacího řízení nebo jiným možným postupem předvídaným v § 2 odst. 3 citovaného zákona, ačkoli byly naplněny znaky zadání nadlimitní sektorové veřejné zakázky na dodávky, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a uzavřel na předmět plnění veřejné zakázky dne 30. 7. 2025 s citovaným vybraným dodavatelem Dohodu o narovnání,

z a s t a v u j i,

neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 268 citovaného zákona, protože skutek, o němž se vede řízení, není přestupkem.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP OBVINĚNÉHO

1. Obviněný uzavřel dne 28. 2. 2022 s vybraným dodavatelem kupní smlouvu[1] na veřejnou zakázku „Modernizace vozového parku – trolejbusy II“, jejímž předmětem byl prodej a koupě 4 ks nových parciálních nízkopodlažních trolejbusů s alternativním bateriovým pohonem. Přípisem ze dne 29. 11. 2023[2] obviněný od této kupní smlouvy odstoupil z důvodu prodlení vybraného dodavatele. Obviněný konstatoval, že bude po vybraném dodavateli uplatňovat náhradu škody vzniklou v důsledku prodlení s dodávkou trolejbusů.

2. Dne 30. 7. 2025 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem Dohodu o narovnání[3]. Jejím předmětem je mj. závazek vybraného dodavatele nahradit škodu ve výši 17 000 000 Kč tak, že obviněnému dodá 3 ks autobusů v celkové hodnotě 19 500 000 Kč a obviněný vybranému dodavateli uhradí rozdíl ve výši 2 500 000 Kč.

II. POSTUP PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ A SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ VEDENÉ ÚŘADEM PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

3. Úřad obdržel dne 15. 8. 2025 podnět[4] k zahájení řízení ve věci postupu obviněného v souvislosti s veřejnou zakázkou na dodávku 3 ks autobusů, ke které došlo na základě Dohody o narovnání. Dne 17. 3. 2026 Úřad obviněnému oznámil zahájení řízení ve věci možného spáchání přestupku.

III. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ

4. Dne 7. 5. 2026 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0183/2026/VZ, č. j. ÚOHS-16615/2026/500 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

5. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „ZZVZ“)[5] tím, že nedodržel pravidlo pro zadání veřejné zakázky stanovené v § 2 odst. 3 ZZVZ ve spojení s § 151 odst. ZZVZ, když s vybraným dodavatelem uzavřel dne 30. 7. 2025 Dohodu o narovnání, jejímž předmětem je mj. úplatné pořízení a dodání 3 kusů autobusů v celkové hodnotě 19,5 mil. Kč bez DPH, a to bez provedení zadávacího řízení nebo jiným možným postupem předvídaným v § 2 odst. 3 ZZVZ, ačkoli byly naplněny znaky zadání nadlimitní

[1] Ve správním spise jako položka č. 11.

[2] Ve správním spise jako položka č. 12.

[3] Ve správním spise jako položka č. 9.

[4] Ve správním spise jako položka č. 3.

[5] Pro posouzení zákonnosti postupu obviněného při uzavření Dohody o narovnaní, odpovědnosti obviněného za projednávaný přestupek a uložení sankce za jeho spáchání je rozhodné znění ZZVZ ke dni uzavření Dohody o narovnání – tj. ke dni 30. 7. 2025, ledaže by pozdější právní úprava byla pro obviněného příznivější.

Postup Úřadu v řízení o přestupku se řídí právními předpisy účinnými ke dni jeho zahájení – tj. ke dni 17. 3. 2026, ledaže by pozdější právní úprava byla pro obviněného příznivější.

V tomto rozhodnutí jsou citována ustanovení ZZVZ účinná k uvedeným datům, ledaže je výslovně uvedeno jinak.

sektorové veřejné zakázky na dodávky, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele a uzavřel na předmět plnění veřejné zakázky dne 30. 7. 2025 s vybraným dodavatelem Dohodu o narovnání.

6. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad obviněnému uložil pokutu ve výši 400 000 Kč. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad obviněnému uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

7. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí Úřad nejprve zkoumal, zda jde v případě Dohody o narovnání o zadání veřejné zakázky. Stěžejním bylo posouzení znaku úplatnosti závazku. Podle Úřadu obviněný pořizoval dodávku 3 autobusů úplatně, a to za částku odpovídající náhradě škody ve výši 17 mil. Kč a současně za úplatu ve výši 2,5 mil. Kč. O úplatný vztah se podle Úřadu jedná i tehdy, pokud zadavatel obdrží plnění za „odpuštění" nároku na náhradu škody. Dohodou o narovnání tak podle Úřadu vznikla nová povinnost vybraného dodavatele poskytnout zboží, které mělo být soutěženo v zadávacím řízení. Úřad poukázal na smysl regulace veřejného zadávání, kterým je hospodárné vynakládání prostředků a zamezení narušení hospodářské soutěže, a to i zvýhodněním určitých dodavatelů, k čemuž zde došlo.

8. V odůvodnění výroku II napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že nedošlo k promlčení ani zániku odpovědnosti za přestupek. V rámci posouzení závažnosti přestupku Úřad uvedl, že nebyl naplněn základní cíl ZZVZ, protože obviněný nakoupil autobusy bez realizace zadávacího řízení, což je typově jedno z nejzávažnějších jednání. Následkem přestupku bylo omezení okruhu potenciálních dodavatelů. Polehčující okolností je podle Úřadu to, že obviněný vymáhal sporné nároky z předchozího smluvního vztahu, ale zároveň měl zájem na smírném vyřízení věci, a to s motivací jednat jako řádný hospodář. Úřad také přihlédl k ekonomické situaci obviněného, aby nedošlo k uložení pokuty s likvidačním charakterem.

IV. ROZKLAD OBVINĚNÉHO

9. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 12. 5. 2026. Rozklad, který Úřad obdržel dne 26. 5. 2026, byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

10. Úřad podle obviněného učinil nesprávný závěr, že v době před uzavřením Dohody o narovnání existovala na jeho straně konkrétní hodnota, která následně tvořila finanční protihodnotu pro plnění poskytnuté vybraným dodavatelem. Obviněný tvrdí, že uplatňoval plnění z titulu náhrady škody za ušlou dotaci a náklady na opravu dvou vozidel. Ani jedna z těchto pohledávek nebyla splatná, ani nebyla uplatněna u soudu. Pohledávky nepředstavovaly reálnou hodnotu, která by mohla tvořit finanční protiplnění. Tak by tomu mohlo být u pravomocně potvrzených pohledávek či pohledávek, které protistrana výslovně uznala, k čemuž nedošlo. V řešeném případě šlo jen o proklamovaný nárok, se kterým vybraný dodavatel nesouhlasil.

11. Obviněný dále poukazuje na motivaci na straně vybraného dodavatele, a to na zájem na co nejrychlejším uzavření sporu z důvodu jiných obchodních aktivit. Podle obviněného vybraný dodavatel uzavíral Dohodu o narovnání s tím, že fakticky nečekal finanční protiplnění. Úřad se tak snaží „naroubovat" parametry veřejné zakázky na vztah, ve kterém se primárně neusiluje o přímý zisk stran, ale o vypořádání vzájemných nároků bez zkoumání jejich oprávněnosti. Celý vztah je tak přiblížený charakteru darování.

12. Obviněný také namítá, že Úřad nedostatečně a nesprávně stanovil hodnotu hypotetické veřejné zakázky, která měla být zadána uzavřením Dohody o narovnání. Její správné stanovení je ale zásadní, protože pokud došlo k zadání veřejné zakázky, pravděpodobně jen veřejné zakázky malého rozsahu či podlimitní sektorové zakázky, u kterých nemusel postupovat podle ZZVZ. Úřad vycházel jen z hodnoty plnění deklarované vybraným dodavatelem v Dohodě o narovnání. Takový postup je přepjatě formalistický a učiněný na základě formálního znění dokumentů bez přihlédnutí k dalším skutkovým okolnostem.

13. K tomu obviněný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 21 As 83/2025-59 ze dne 30. 4. 2026, kde bylo Úřadu a jeho předsedovi rovněž vytknuto ignorování relevantních skutkových okolností a faktického stavu tvrzeného obviněným. I zde dle obviněného Úřad nerespektoval argumenty, že skutečná hodnota přijatého plnění je výrazně nižší. Současně Úřad odmítl provést důkaz výpovědí svědků o detailech jednání a hodnotě plnění.

14. Podle obviněného je nutné odvodit hodnotu veřejné zakázky a následnou úvahu o zákonném postupu od výše závazku obviněného, ať jde o finanční či jiné plnění. V Dohodě o narovnání není podle obviněného definovaný žádný jeho závazek takové podoby, vyjma doplatku ve výši 2,5 mil. Kč. V čl. III. 1 písm. c) je stanoven závazek vybraného dodavatele, nikoliv obviněného. Ze závazku vybraného dodavatele dodat vozidla neplyne zrcadlový závazek vzdát se pohledávky v odpovídající výši. Obviněný se nezavázal k žádnému plnění v hodnotě 17 či 19,5 mil. Kč, jeho majetek nebyl o takové hodnoty snížen, neproběhla žádná účetní operace v tomto smyslu.

15. Následně obviněný namítá procesní pochybení, kterými je dotčeno napadené rozhodnutí. První z nich vidí v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu spočívajícím v úvahách o hodnotě veřejné zakázky. Obviněný také opakuje, že navrhoval provedení důkazů svědeckou výpovědí jeho pracovníků. Druhou procesní vadou je podle obviněného nedostatečné vypořádání uplatňované judikatury.

16. K výši uložené pokuty obviněný konstatuje, že přesahuje obvyklou míru uložených pokut, pokud dojde ke konstatování nejzávažnějšího porušení ZZVZ zasažením do konkurenčního prostředí.

17. Předseda Úřadu by měl podle obviněného přihlédnout k tomu, že obviněný neprojevil vůli zadat veřejnou zakázku na dodávku 3 ks autobusů, ale jde o vedlejší výsledek obchodního vyjednávání, což uznává i Úřad. Také by měl přihlédnout k tomu, že Dohoda o narovnání vznikla v situaci, kdy existoval sporný civilněprávní vztah. Vybraný dodavatel byl jediný, kdo mohl vypořádat svoji odpovědnost za porušení původní smlouvy. Jiný dodavatel mohl autobusy prodat, ale nemohl vypořádat odpovědnost vybraného dodavatele, tj. ani narovnat spor. Tento kontext Úřad pominul. Nelze podle obviněného přijmout závěr, že jakékoliv věcné plnění přijaté zadavatelem v rámci narovnání se stává veřejnou zakázku. Takový výklad by vedl k tomu, že by zadavatel nemohl přijmout naturální náhradu škody.

Závěr rozkladu

18. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení o přestupku zastavil, protože nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce. Alternativně navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání a rozhodnutí.

V. ŘÍZENÍ O ROZKLADU

19. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle správního řádu a podle § 88 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k tomu, že Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl nesprávně a v rozporu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení o přestupku.

VI. K DŮVODŮM ZRUŠENÍ NAPADENÉHO ROZHODNUTÍ A ZASTAVENÍ SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

21. Podstatou napadeného rozhodnutí je vyřešení otázky, zda obviněný spáchal přestupek tím, že v rámci Dohody o narovnání vypořádal s vybraným dodavatelem sporná práva tak, že se vzdal určitých tvrzených nároků výměnou za 3 ks autobusů, když zároveň vybranému dodavateli doplatil částku 2,5 mil. Kč.

22. Předně souhlasím s Úřadem, že v tomto případě nepředstavuje Dohoda o narovnání změnu závazku se smlouvy na veřejnou zakázku ve smyslu § 222 ZZVZ. Úřad v bodu 42 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně popsal, že odstoupením od původní kupní smlouvy uzavřené mezi obviněným a vybraným dodavatelem na základě zadávacího řízení daný závazek zanikl a Dohoda o narovnání je novým smluvním závazkem.

23. Souhlasím rovněž s tím, že pro posouzení, zda se v případě určitého právního vztahu jedná o zadání veřejné zakázky, je lhostejné jeho formální označení a zásadní je posouzení znaků veřejné zakázky. Těmi se Úřad zabýval v bodu 47 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž souhlasím s tím, že znaky veřejné zakázky byly naplněny. V podrobnostech odkazuji na napadené rozhodnutí. Jedinou spornou otázkou se jeví znak úplatnosti, respektive jeho prokázání Úřadem. Fakticky nespornou je ale skutečnost, že obviněný vybranému dodavateli v rámci vypořádání nároků uhradil částku 2,5 mil. Kč, čímž byl znak úplatnosti zcela jistě naplněn.

24. Za zásadní však považuji otázku naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Podle něj se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté s výjimkou soutěže o návrh, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele, a zadá veřejnou zakázku nebo uzavře rámcovou dohodu.

25. Součástí této skutkové podstaty, kterou měl podle Úřadu obviněný naplnit, je tedy i alespoň potencialita ovlivnění výběru dodavatele. K tomu Úřad v bodu 64 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nelze vyloučit možnost, že pokud by obviněný postupoval při nákupu 3 ks autobusů v zákonem stanoveném režimu, mohli se soutěže o zakázku účastnit i jiní relevantní dodavatelé. Potencialita vlivu na výběr dodavatele je tedy podle Úřadu dána tím, že obviněný obešel zákon a vyloučil soutěž dodavatelů, a tedy i možnost získat výhodnější podmínky plnění.

26. Úřad v napadeném rozhodnutí rovněž uvedl, že cenu předmětu plnění veřejné zakázky tvoří částka 17 mil. Kč odpovídající náhradě škody, které se obviněný vzdal, a současně úplata ve výši 2,5 mil. Kč.

27. Zde však shledávám zásadní vadu konstrukce těchto dvou myšlenek Úřadu, respektive jejich (ne)provázanost. Jak jsem již uvedl, není pochyb o tom, že obviněný obdržel od dodavatele tři autobusy. Není ani pochyb, že obviněný poskytl vybranému dodavateli určitou protihodnotu, přičemž její výše je třecí plochou mezi Úřadem a obviněným. V aktuální situaci je ale nerozhodné, jestli je touto protihodnotou

- 2,5 mil. Kč jako peněžní plnění, které obviněný vybranému dodavateli poskytl v rámci Dohody o narovnání,
- 17 mil. Kč jako náhrada škody, na jejíž výši se obviněný s vybraným dodavatelem dohodl v rámci Dohody o narovnání,
- součet těchto dvou částek,
- 35 464 748,56 Kč jako tvrzená hodnota všech sporných práv, jejichž vymáhání se obviněný vzdal v rámci Dohody o narovnání, nebo
- součet této částky a částky 2,5 mil. Kč.

28. Ať už je totiž výše protihodnoty, kterou obviněný vybranému dodavateli za dodávku 3 ks autobusů poskytl, jakákoliv, nebude se jednat o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Pokud by šlo o první případ, tedy protihodnotou by byla pouze částka 2,5 mil. Kč, obviněný by nebyl ve smyslu § 31 ve spojení s § 27 ZZVZ povinen zadat takovou sektorovou veřejnou zakázku malého rozsahu v zadávacím řízení.

29. Pokud jde o další případy, kde hraje roli výše náhrady škody či tvrzeného nároku, v žádném z těchto případů není naplněn znak skutkové podstaty spočívající v alespoň potenciálním ovlivněním výběru dodavatele. Je tomu tak proto, že sporná práva, která vznikla následkem původní veřejné zakázky, mohla být vypořádána právě jen mezi obviněným a vybraným dodavatelem. Obviněný nemohl sporné právo na náhradu škody vymáhat či vypořádat po komkoliv jiném než po vybraném dodavateli. Jinými slovy, žádný jiný dodavatel nemohl být ovlivněný jednáním obviněného, kterým došlo k vypořádání sporných práv mezi ním a jedním konkrétním dodavatelem.

30. Úřad v napadeném rozhodnutí nikterak nerozvíjí svoji konstrukci o vlivu jednání obviněného na výběr dodavatele. Úvaha, kterou jsem předložil výše, je ale zcela zásadní pro posouzení vlivu na výběr dodavatele jako jednoho ze znaků skutkové podstaty přestupku.

31. Jedinou možností, jak by mohlo dojít k identifikaci alespoň potenciálního vlivu na výběr dodavatele, je situace, kdy by Úřad po obviněném požadoval, aby svá sporná práva po vybraném dodavateli vymáhal soudně a snažil se dosáhnout finančního vypořádání, které by následně mohl využít pro realizaci své teoretické potřeby po vozidlech. Podle mého názoru jde ale o tak nerealistickou konstrukci, respektive konstrukci, která pomíjí elementární tržní chování zadavatele, že je potřeba ji odmítnout. Současně nelze pominout tvrzení obviněného, že žádnou potřebu po dodávce autobusů neměl a pouze využil výhodnou nabídku, jak vypořádat sporná práva.

32. I obviněný je subjektem, který musí jednat s péčí řádného hospodáře. To v sobě zahrnuje i snahu o správu svých nároků tak, aby z nich měl co největší užitek. Pokud obviněný dospěl na základě zralých, logických a podložených úvah, že k saturaci jeho nároků nejlépe dojde tím, že s vybraným dodavatelem uzavře Dohodu o narovnání a zajistí si 3 ks autobusů za současného vypořádání všech sporných práv a doplatku 2,5 mil. Kč, jde o zcela legitimní úvahu a ZZVZ takové jednání nepostihuje.

33. K odlišnému posouzení by mohlo dojít tehdy, pokud by z okolností jednání obviněného plynulo, že jeho účelem je obcházení ZZVZ, tj. skutečně zadání veřejné zakázky na 3 ks autobusů prostřednictvím Dohody o narovnání právě vybranému dodavateli. Nic takového ale ze shromážděných podkladů, z podnětových tvrzení či z argumentace obviněného neplyne. V tom ostatně tkví rozdíl oproti případu, který Úřad řešil v rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0746/2014/VZ-04896/2016/532/MOn ze dne 9. 2. 2016. Tamní obviněný postupoval tak, že *„sám zapříčinil stav, kdy již posléze pravděpodobně nebylo možné založené právní vztahy ‚narovnat' jiným způsobem než právě uzavřením Dohody. Takový stav a situaci, která nastala, však zadavatel mohl a měl předpokládat, pročež nemůže být tato skutečnost brána jako liberační důvod, tedy důvod, který by zbavoval zadavatele odpovědnosti za spáchání správního deliktu. Skutečnost, že zadavatel postupoval při utváření právních vztahů týkajících se ‚Kina Vzlet' takovým způsobem, že sám zaviněně založil právní vztahy, které nebylo možné ukončit jinak, než právě uzavřením Dohody, která představovala veřejnou zakázku na stavební práce, je chybou zadavatele a ten skutečně měl předpokládat, že k takové situaci může dojít a měl právní vztahy už na počátku, popř. kdykoliv v době jejich trvání uspořádat takovým způsobem, aby k porušení zákona nemuselo dojít"*. V tomto případě pak ani nejde o situaci, kdy by obviněný disponoval vymahatelnými pohledávkami, které by se rozhodl proměnit za nesrovnatelnou protihodnotu.

34. Dodávám, že každý obdobný postup je nutné posuzovat individuálně a hodnotit, zda se kroky zadavatele nejeví jako obcházení ZZVZ. Je potřeba zohlednit jak postup při zadávání, realizaci a ukončení původního plnění, tak postup při vymáhání navazujících nároků. Opakuji, že v tomto případě jsem neshledal, že by bylo účelem postupu obviněného obejít zákonné povinnosti. Obviněný provedl řádnou soutěž o původní předmět plnění a odstoupil od smlouvy z důvodu prodlení vybraného dodavatele. Následně vymáhal zaplacení smluvní pokuty. U ostatních, nikoliv smluvně zakotvených nároků postupoval tak, že je vypořádal v rámci Dohody o narovnání. Z postupu obviněného přitom není zřejmé, že by jeho cílem bylo způsobení tohoto stavu jako obejití povinnosti zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení. Naopak je zde vhodné zopakovat, že i obviněný musí postupovat s péčí řádného hospodáře, přičemž projevem této povinnosti může být i uzavření Dohody o narovnání.

35. Uzavírám proto, že v případě uzavření veřejné zakázky prostřednictvím Dohody o narovnání nelze shledat ani potenciální vliv na výběr dodavatele jako znak skutkové podstavy přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ. V takovém případě se nemůže jednat o přestupek, za který by bylo možné shledat obviněného vinným.

VII. ZÁVĚR

36. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad nerozhodl v souladu se ZZVZ, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Adresát/i:

1. EuroPace s.r.o., Měřičkova 1373/31, Řečkovice, 621 00 Brno

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy